

Ændringer foretagne i disse Karakterer, og selv om de ikke gaa saa vidt, som det ærede Medlem ønskede, tror jeg, de komme ham lidt i Møde.

Der er endnu et Skolespørgsmaal, jeg skal berøre ganske kort — det vedrører det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Det ærede Medlem har udtrykkelig spurgt mig, om jeg ikke vilde støtte ham i hans Bestræbelser for at faa al legemlig Straf fjernet fra vore Skoler, især fra vore Folkeskoler. Det glæder mig, at det ærede Medlem nu netop kommer, saa jeg kan faa Lejlighed til at sige i hans Paahør, hvad jeg har at meddele. Jeg kan i Aar som i Fjor udtale min Sympati med det ærede Medlems Bestræbelser for at faa al unødig Haardhed og al Raahed ud af vore Skoler, naar Talen er om Lærernes Forhold til Børnene. Det ærede Medlem er jo klar over, at Forholdene ere langt bedre, end han troede i Fjor. Da nævnedes det ærede Medlem, at der blev givet 1½ Million Rottingslag i vore Skoler. I Aar nævner han, at det dog kun er 50,000 legemlige Afstraffelser, og dette citerede han efter mine Oplysninger i Fjor. Det er jo ikke rigtigt; hvis det ærede Medlem vil læse efter i Rigsdagstidenden, vil han finde, at Opgørelsen fra i Fjor viser, at der i de københavnske Skoler ikke var een legemlig Afstraffelse pr. Klasse om Maaneden, og at der i alt var ikke over 12,800 Afstraffelser, altsaa ikke 50,000. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem i sine Bestræbelser for at virke retledende paa disse Omraader tugtede sig selv lidt i Retning af at være paalidelig og ikke overdrive. Navnlig naar det ærede Medlem forlanger, at Lærerne alene ved deres Ord skulle holde den gode Orden og den gode Disciplin, saa maa det ærede Medlem til Gengæld selv holde Ordet højt i Ære, og det gør man ikke, naar man overdriver eller giver urigtige Meddelelser.

Jeg har set, at det ærede Medlem er meget utilfreds med en Erklæring, som den københavnske Kommunelærerforening har afgivet i dette Spørgsmaal. Jeg kan nu ikke være enig med det ærede Medlem i Bedømmelsen af denne Erklæring. Jeg finder, at hvis en Lærer intet andet Middel har end sit Ord til at holde Orden og Disciplin i Skolen, er han, som Forholdene nu en Gang ere, ilde stædt. Han maa, hvis han ikke maa bruge legemlig Afstraffelse, have andre Midler at ty til: Bortvisning fra Skolen, Overførelse af en Elev fra en Skole til en Straffeskole, om man vil, ellers vil han — det tror jeg, alle, der

have været Lærere, ville indrømme mig — ikke kunne vente i københavnske Skoler nu for Tiden at kunne holde Orden og Disciplin. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem i, at enhver legemlig Afstraffelse betyder en Raahed. Det kommer ganske an paa, hvordan det gøres. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at i Skolen skulde vi helst komme bort fra at bruge legemlig Afstraffelse som noget almindeligt, men jeg er aldeles sikker paa, at en Lærer, der forstaar at straffe paa rette Maade, ogsaa kan bruge en legemlig Straf, uden at der er Spor af Raahed i det. Det er dog en gammelkendt Ting, at der skal undertiden Tugt til for at bøje et trodsigt Drengesind — det kender det ærede Medlem sikkert ogsaa godt.

Det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgård-Nielsen) talte de vanføre Patienters Sag. Navnlig nævnedes det ærede Medlem, at det var ønskeligt, om man trods de knappe Tider kunde give fattige vanføre Patienter fri Rejse fra deres Hjemsteder til „Hjemmet for vanføre“ her i København. Jeg vil overmaade gerne støtte det ærede Medlems Bestræbelser i saa Henseende og skal tillade mig at optage en Forhandling derom med det kommende Finansudvalg.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) omtalte de tekniske Skoler og deres Understøttelse i Forhold til Folkehøjskolerne og disses Understøttelse, og det ærede Medlem kom til det Resultat, at der paa dette Omraade var en stor Uretfærdighed til Stede, idet de tekniske Skoler ingen nævneværdig Understøttelse fik i Sammenligning med den, der blev givet Folkehøjskolerne. Det ærede Medlem søgte at oplyse dette ved Tal, men om disse Tal maa jeg straks sige, at de kunne ikke tjene til denne Oplysning, for det gaar jo ikke an, at man sammenligner Elever i en Fritidsskole, en Aftenskole, med Elever paa en Skole, der optager hele deres Tid. Jeg tror, det ærede Medlem maa nøjes med at sammenligne de tekniske Dagskoler med Landbrugsskolerne, som de findes ude paa Landet, naar han vil anstille en retfærdig Sammenligning mellem de Tilskud, der gives til tekniske Skoler, og dem, der gives til Støtte for de Skoler, der tjene den voksne Ungdom paa Landet. Jeg har desværre ikke i Dag et Materiale, der tilstrækkeligt kan belyse dette Spørgsmaal, men dette Materiale kan bringes til Veje, og jeg haaber en anden Gang at faa Lejlighed til at nævne overfor det ærede